

ESBORRANY

AVANTPROJECTE DE LLEI DE BASES DE LA TRANSICIÓ ENERGÈTICA DE CATALUNYA I DE TRANSFORMACIÓ DE L'INSTITUT CATALÀ D'ENERGIA EN L'AGÈNCIA CATALANA D'ENERGIA

Març 2022

ESBORRANY

ESQUEMA INICIAL DE LA LLEI

- **PREÀMBUL**
- **TÍTOL PRELIMINAR Disposicions generals**
 - Objecte d'aquesta Llei
- **TÍTOL I Bases per a la transició energètica cap a un model energètic sostenible per a Catalunya**
 - **CAPÍTOL 1 Principis de la transició energètica de Catalunya**
 - Objectius
 - Eixos estratègics
 - **CAPÍTOL 2 Estratègies per a la transició energètica**
 - Aspectes generals
 - Apoderament de ciutadans i empreses com a agents productors, consumidors i gestors en el nou model energètic
 - Generació d'energia elèctrica amb energies renovables, fonamentalment autòctones, a gran, mitjana i petita escala
 - Descarbonització de la demanda energètica
 - Xarxes intel·ligents d'energia elèctrica i digitalització de l'energia
 - Nous models de finançament i fiscalitat energètica i ambiental
 - Corresponsabilitat del conjunt del territori en el desenvolupament de les energies renovables
 - Descarbonització en els edificis i els serveis no associats a edificis
 - Descarbonització a la indústria
 - Descarbonització en el transport
 - Descarbonització en el sector primari
 - Promoció de l'economia circular i la bioeconomia
 - La transició energètica com a oportunitat de desenvolupament empresarial i creació de feina qualificada i de qualitat
 - Orientació de la recerca, el desenvolupament i la innovació en l'àmbit energètic cap a la transició energètica
 - Democratització de l'energia: formació, informació i participació
 - Defensa dels drets dels consumidors d'energia
 - Lluita contra la pobresa energètica i defensa del consumidor vulnerable
 - Transició justa i inclusiva
 - Simplificació de procediments administratius
 - Paper exemplificador de les administracions públiques
 - Cooperació amb l'Administració local
 - **CAPÍTOL 3 Instruments de planificació de la transició energètica**
 - Instruments generals
 - Prospectiva energètica de Catalunya
 - Plans de l'energia de Catalunya
 - Plans d'acció sectorials

- **CAPÍTOL 4 Governança de la transició energètica**

- Creació de l'Agència Catalana d'Energia
- Avaluació i seguiment dels instruments de planificació de la transició energètica
- Consell Assessor per a la Transició Energètica
- Taula per a la Transició Energètica de Catalunya

TÍTOL I DE L'AVANTPROJECTE DE LLEI DE BASES DE LA TRANSICIÓ ENERGÈTICA DE CATALUNYA I DE TRANSFORMACIÓ DE L'INSTITUT CATALÀ D'ENERGIA (ICAEN) EN L'AGÈNCIA CATALANA D'ENERGIA

TÍTOL I

Bases per a la transició energètica cap a un model energètic sostenible per a Catalunya

CAPÍTOL 1

Principis de la transició energètica de Catalunya

Article 2. Missió

La missió de la política energètica catalana és contribuir des de l'àmbit energètic a que Catalunya assoleixi una economia i una societat de baixa intensitat en el consum de recursos materials, baixa intensitat energètica i neutralitat climàtica, que compatibilitzi els objectius del desenvolupament sostenible en les seves tres vessants (sostenibilitat econòmica, social i mediambiental) garantint la seguretat del subministrament energètic, reduint la seva vulnerabilitat als impactes ambientals i minimitzant les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i de contaminants primaris, amb un nou model energètic innovador, competitiu, descentralitzat, distribuït i de proximitat, participatiu, democràtic, saludable, de confort i socialment inclusiu a mitjà i llarg termini.

Aquesta política energètica ha de ser compatible amb la normativa i objectius fixats per l'Estat Espanyol i la Unió Europea, amb els compromisos internacionals en la lluita contra el canvi climàtic i amb la millora de la qualitat de l'aire en zones urbanes. En aquest sentit, la política energètica ha d'alinejar-se també amb el compromís adoptat pel Govern de Catalunya en el Pla nacional per a la implementació de l'Agenda 2030 a Catalunya i avançar en la consecució dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) a Catalunya des d'una visió transversal i transformadora.

Article 3. Objectius

1. En coherència amb la missió exposada a l'article 2 d'aquesta llei, el principal objectiu de la política energètica de Catalunya és l'establiment d'un conjunt d'estratègies que facin possible la transició energètica necessària per a assolir un model energètic sense emissions netes de gasos amb efecte d'hivernacle, basat en la màxima eficiència energètica i la cobertura de la demanda d'energia de Catalunya en la pràctica totalitat amb energies renovables a l'horitzó 2050.

2. Els objectius i estratègies es concretaran en els instruments de planificació definits al capítol 3 del Títol I d'aquesta Llei, d'acord amb els objectius i estratègies establerts a la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del Canvi climàtic.

Igualment, aquests objectius i estratègies seran coherents amb els establerts per l'Estat Espanyol i la Unió Europea en matèria d'energia i canvi climàtic, i molt especialment amb els objectius de l'Estat Espanyol fixats a l'horitzó 2030 en el "*Plan Nacional Integrado de Energía y Clima 2021-2030*" i als horitzons 2040 i 2050 a la "*Estrategia a Largo Plazo para una Economía Moderna, Competitiva y Climáticamente Neutra*", així com amb els objectius i estratègies de la Unió Europea fixats a l'horitzó 2030 en el paquet de mesures "*Clean energy for all Europeans*" i a l'horitzó 2050 a la Estratègia Europea de descarbonització "*Energy Roadmap 2050*" i les que es desenvolupin en el marc del Pacte Verd Europeu ("*European Green Deal*") així com d'altres futures iniciatives de la Unió Europea en matèria d'energia i canvi climàtic.

Article 4. Eixos estratègics

Per tal d'assolir la missió i els objectius fixats als articles 2 i 3 d'aquesta Llei, els eixos estratègics d'aquesta nova política energètica catalana han de ser:

- a) Garantir l'accés a l'energia i la defensa dels drets dels consumidors.
- b) Garantir l'abastament energètic de Catalunya i la qualitat i fiabilitat dels subministraments energètics.
- c) Assolir el màxim nivell d'estalvi i eficiència energètica en l'economia i societat catalanes.
- d) Maximitzar la utilització de les fonts d'energia renovables, fonamentalment les autòctones.
- e) Fomentar la recerca i la innovació energètiques com a vectors d'eficiència i de creació d'activitats empresarials.
- f) Democratitzar l'energia i fer partícip a la societat en la definició del nou model energètic.

CAPÍTOL 2 **Estratègies per a la transició energètica**

Article 5. Aspectes generals

Les línies estratègiques que desenvolupen els eixos de la transició energètica fixats a l'article 4 d'aquesta Llei són:

- a) Apoderament de ciutadans i empreses com a agents productors, consumidors i gestors en el nou model energètic
- b) Generació d'energia elèctrica amb energies renovables, fonamentalment autòctones, a gran, mitjana i petita escala
- c) Descarbonització de la demanda energètica
- d) Xarxes intel·ligents d'energia elèctrica i digitalització de l'energia
- e) Nous models de finançament i fiscalitat energètica i ambiental
- f) Corresponsabilitat de tot el territori en el desenvolupament de les energies renovables
- g) Descarbonització en els edificis i els serveis no associats a edificis
- h) Descarbonització en la indústria
- i) Descarbonització en el transport
- j) Descarbonització en el sector primari
- k) Promoció de l'economia circular i la bioeconomia
- l) La transició energètica com a oportunitat de desenvolupament empresarial i creació de feina qualificada i de qualitat
- m) Orientació de la recerca, el desenvolupament i la innovació en l'àmbit energètic cap a la transició energètica
- n) Democratització de l'energia: formació, informació i participació
- o) Defensa dels drets dels consumidors i dels petits i mitjans productors d'energia
- p) Lluita contra la pobresa energètica i defensa del consumidor vulnerable
- q) Transició justa i inclusiva
- r) Simplificació de procediments administratius
- s) Paper exemplificador de les administracions públiques
- t) Cooperació amb l'Administració local

Article 6. Apoderament de ciutadans i empreses com a agents productors, consumidors i gestors en el nou model energètic

El Govern, en el marc de les seves competències en l'àmbit de l'energia, ha de dur a terme les actuacions necessàries per a situar els ciutadans i les empreses en el centre del model energètic, amb igualtat de tracte i no discriminació, garantint que puguin desenvolupar-se com a consumidors actius d'energia, és a dir, que puguin consumir i, alhora, puguin generar, emmagatzemar, gestionar la seva demanda, compartir i/o vendre la seva pròpia energia, ja sigui directament o mitjançant agregadors, dotant-los de capacitat per poder decidir d'on ha de provenir l'energia que consumeixen i d'eines per gestionar el seu consum energètic d'una manera eficient i responsable.

Per això, el departament competent en matèria d'energia, en l'àmbit de les seves competències, ha de garantir que la ciutadania i les empreses puguin exercir els seus drets d'apoderament en l'àmbit energètic, desenvolupant un marc regulatori adient, duent a terme actuacions d'informació, formació, participació i assessorament en relació a aquest marc regulatori i actuant en defensa dels drets dels ciutadans i empreses en aquest àmbit.

Article 7. Generació d'energia elèctrica amb energies renovables, fonamentalment autòctones, a gran, mitjana i petita escala

1. El departament competent en matèria d'energia, en l'àmbit de les seves competències, ha de facilitar que el parc de generació elèctric català evolucioni cap a una producció exclusivament d'origen renovable, fonamentalment autòctona. Per desenvolupar aquesta línia estratègica caldrà prioritzar les fonts d'energies renovables d'acord amb diversos factors, com la disponibilitat dels recursos energètics, el cost econòmic de la tecnologia, la utilització d'espais i infraestructures ja existents, l'impacte ambiental sobre el territori i l'impacte social en el seu entorn, per tal que la transició energètica reverteixi en el benestar de la població i la millora del medi ambient. Aquesta producció d'energia elèctrica s'ha de desenvolupar de forma sinèrgica, flexible, equilibrada i harmònica a tres nivells d'escala en funció del seu nivell de potència: petita escala (ciutadans i petites empreses amb autoproducció individual o col·lectiva), escala mitjana (comunitats energètiques renovables en municipis i polígons industrials o de serveis) i gran escala (grans instal·lacions de generació d'energia elèctrica amb energies renovables). De manera equivalent, el sistema elèctric català ha d'incorporar sistemes d'emmagatzematge d'energia elèctrica en aquests tres nivells.

Per això, el departament competent en matèria d'energia, en l'àmbit de les seves competències, en col·laboració amb el departament competent en matèria mediambiental i urbanística, ha de definir un marc regulador tècnic, econòmic i mediambiental adient per a la implantació de la generació d'energia elèctrica renovable, connectada a les xarxes elèctriques (a petita, mitjana i gran escala) i per a l'autoconsum, la repotenciació de les instal·lacions actuals quan sigui possible, incloent-hi la simplificació de la tramitació administrativa de les instal·lacions de mitjana i petita escala i la creació de comunitats locals productores i consumidores d'energia elèctrica d'origen renovable i propiciant el desenvolupament de la figura de l'agregador energètic.

En aquest sentit, el departament competent en matèria d'energia promourà la coordinació de les diferents administracions a fi d'establir aquest nou marc regulador, amb especial èmfasi en l'adaptació de les normes urbanístiques per implantar energies renovables.

2. Igualment, el departament competent en matèria d'energia, en l'àmbit de les seves competències, ha d'impulsar el desenvolupament de les xarxes elèctriques per incrementar la seva eficàcia, eficiència, flexibilitat i resiliència, de forma que permetin la integració de la producció d'energia elèctrica distribuïda (generació elèctrica a mitjana i petita escala) amb fonts d'energia renovables. Addicionalment, ha de vetllar per a que el sistema elèctric català disposi de les grans instal·lacions de generació d'energia elèctrica renovable i de les corresponents instal·lacions d'emmagatzematge necessàries per a l'equilibri i l'estabilitat del conjunt del sistema elèctric català.

El departament competent en matèria d'energia ha d'impulsar també el desenvolupament de les interconnexions del sistema elèctric català amb els sistemes elèctrics veïns, necessàries per a la seva seguretat i fiabilitat.

3. L'administració de la Generalitat de Catalunya i les administracions locals han de desenvolupar l'autoconsum individual i col·lectiu d'energia elèctrica en els seus edificis i equipaments, amb instal·lacions pròpies d'energies renovables, fonamentalment solar fotovoltaica, sent capdavanters en el nou model d'energia.

Article 8. Descarbonització de la demanda energètica

1. Per assolir l'objectiu d'un model energètic sense emissions netes de gasos amb efecte d'hivernacle basat en les energies renovables establert a l'article 3 d'aquesta Llei, la demanda energètica catalana ha d'avançar en un procés continu de descarbonització.

Una primera línia estratègica és portar a terme una acció efectiva i continuada d'estalvi i eficiència i d'electrificació de la demanda energètica mitjançant energia elèctrica renovable, donada la més gran diversitat i flexibilitat tècnica i econòmica de formes d'energia renovable que ofereix la generació d'energia elèctrica envers els combustibles renovables. A més a més, l'energia elèctrica permet gestionar de forma més activa i eficient aquesta demanda energètica. Aquesta electrificació de la demanda ha d'anar acompanyada del desenvolupament dels combustibles renovables per aquells usos i sectors en els que tècnicament o econòmicament no sigui possible la seva electrificació, com ara determinats processos industrials, el transport pesant de mercaderies per carretera, el transport aeri o el transport marítim.

2. El departament competent en matèria d'energia desenvoluparà les accions necessàries per incrementar el nivell d'electrificació en tots els sectors consumidors, fonamentalment en els sectors del transport lleuger terrestre per carretera (mobilitat elèctrica), la indústria (tecnologies elèctriques en els processos industrials com a substitutives dels combustibles fòssils) i en els edificis (bomba de calor).

Per fer possible aquesta alta electrificació de la demanda, el departament competent en matèria d'energia ha de facilitar la penetració accelerada del vehicle elèctric en el mercat, desenvolupant, entre altres, una estratègia d'infraestructures de recàrrega que permeti que aquests vehicles facin un ús de la xarxa viària en les mateixes condicions que els vehicles amb motors tèrmics.

Igualment, ha de vetllar per a que s'implanti de forma generalitzada la infraestructura elèctrica necessària a la nova edificació residencial i de serveis i en els edificis ja existents, considerant també instal·lacions fotovoltaïques en aparcaments a l'aire lliure destinades a la recàrrega de vehicles elèctrics, per facilitar la recàrrega vinculada dels vehicles elèctrics dels seus residents i usuaris.

3. Aquesta alta electrificació s'acompanyarà d'una utilització selectiva de combustibles renovables sòlids, líquids (biocombustibles i biocarburants fonamentalment de segona generació independents de la cadena alimentària, provinents de l'ús sostenible de la biomassa i autòctons) i gasos d'origen renovable, incloent l'hidrogen, en determinats sectors específics amb demanda de combustibles difícilment substituïbles per energia elèctrica (aviació, transport pesant per carretera, tractors, pesca, transport marítim de cabotatge i internacional, determinats processos industrials,...) a mitjà i llarg termini.

L'impuls de la producció i subministrament de líquids i gasos renovables ha de permetre la possibilitat de desenvolupar un aprofitament dels residus i altres fonts de bioenergia, així com emmagatzemar els excedents d'energia elèctrica produïts per energies renovables no gestionables, per exemple en forma d'hidrogen com a nou vector energètic.

També caldrà estudiar i definir la possibilitat d'injecció de gasos renovables a la xarxa existent de gas natural, conforme criteris validats, facilitant així la seva distribució i consum pels diferents sectors on la utilització del gas natural ja està consolidada i associada actualment, com la cogeneració d'alta eficiència a la indústria.

Article 9. Xarxes intel·ligents d'energia elèctrica i digitalització de l'energia

1. El departament competent en matèria d'energia, en l'àmbit de les seves competències, ha d'impulsar el desenvolupament de xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica intel·ligents que permetin fer compatible la seguretat, la garantia i la fiabilitat del subministrament, la incorporació de generació elèctrica distribuïda renovable, l'autoproducció elèctrica, la gestió de la demanda elèctrica i l'emmagatzematge d'energia elèctrica, prestant especial atenció a la integració dels vehicles elèctrics com a sistemes d'emmagatzematge elèctric amb càrrega bidireccional.

Així, ha de dissenyar i articular mecanismes de reglamentació tècnica i regulació econòmica basats en l'esforç inversor per promoure el desenvolupament de les noves xarxes elèctriques intel·ligents i assegurar la seguretat, qualitat i la fiabilitat dels subministraments. Igualment, ha d'impulsar canvis de fons en la planificació i la gestió de les xarxes elèctriques, amb l'objectiu d'un desenvolupament integral i harmònic de les infraestructures elèctriques en base a criteris de sostenibilitat econòmica, social i mediambiental. Aquest desenvolupament s'ha de dur a terme en un marc de consens entre els diferents nivells de l'Administració pública, prioritzant molt especialment el diàleg i l'acord amb els municipis.

2. L'administració pública catalana, en l'àmbit de les seves competències, ha d'impulsar la digitalització del sector energètic mitjançant el desenvolupament de tecnologies de la informació i la comunicació. Especialment, cal potenciar l'aprofitament de les possibilitats que presenten les noves tecnologies digitals, entre d'altres l'internet de les coses i l'explotació massiva de dades a través del *big data* i del *blockchain*.

També, l'administració pública catalana, en l'àmbit de les seves competències, ha d'impulsar solucions que permetin desenvolupar les xarxes elèctriques intel·ligents a partir de la digitalització de l'energia, com per exemple les microxarxes elèctriques, que contribueixen a generar energia de manera distribuïda amb energies renovables, l'optimització de costos econòmics, la flexibilitat dels sistemes de producció energètica i de la demanda dels consumidors en base als senyals de mercat (necessària per gestionar la variabilitat del nou sistema energètic) i l'apoderament de la ciutadania.

3. Igualment, l'administració pública catalana, en l'àmbit de les seves competències, ha de facilitar que qualsevol consumidor i/o productor d'energia elèctrica tingui accés a la informació del seu propi comptador telegestionat d'energia elèctrica i que aquesta informació li sigui proporcionada d'una forma entenedora, uniforme i en un entorn sense elements publicitaris, logotips, marques comercials, etc. que puguin confondre el consumidor. Aquesta informació ha de contenir, com a mínim, les lectures horàries d'energia activa produïda i/o consumida, potència instantània màxima per a cadascun dels cicles de facturació i origen de la producció, de les components del seu preu i impostos.

L'accés a aquesta informació per terceres parts s'ha de realitzar de manera àgil i uniforme, independentment de qui sigui el responsable o els responsables de la lectura de les dades, mitjançant, per exemple, la creació de concentradors o *hubs* de dades que permetin compartir la informació. En aquest sentit, l'administració pública catalana ha d'assegurar l'accés no discriminatori, amb autorització del consumidor, a qualsevol empresa de productes o serveis relacionats amb l'energia: per una banda, les empreses que duen a terme activitats relacionades amb el subministrament d'energia elèctrica, als agregadors independents i per altra banda, les empreses que desenvolupen activitats relacionades amb l'eficiència energètica, l'ús de les energies renovables, la millora de la gestió energètica i participació en els mercats elèctrics.

4. El departament competent en matèria d'energia, en l'àmbit de les seves competències, ha de potenciar la figura de l'agregador independent d'energia elèctrica, establerta a la Directiva 2019/944, amb l'objectiu de facilitar que els clients actius, mitjançant la capacitat de gestió del seu consum, la seva capacitat d'emmagatzematge o la seva electricitat autogenerada, puguin participar en tots els mercats d'energia elèctrica de manera no discriminatòria.

Article 10. Nous models de finançament i fiscalitat energètica i ambiental

1. El sector financer té un paper clau que desenvolupar en el suport a la transició energètica, ja que pot reorientar els fluxos de capital i les inversions cap a les solucions necessàries, millorant al mateix temps l'eficiència dels processos de producció i reduint el cost de finançament. En aquest context, cal desenvolupar solucions innovadores per mobilitzar la inversió de capital en una perspectiva a llarg termini.

Les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, han d'apostar pel desenvolupament de nous models de finançament, prioritàriament mitjançant la col·laboració públic-privada i afavorir la creació de noves empreses, així com el cooperativisme energètic ciutadà, que permeti augmentar l'ús de les energies renovables i fomentin l'estalvi i l'eficiència energètica i, en definitiva, el desenvolupament de la transició energètica a Catalunya.

D'una banda, les administracions públiques han de desenvolupar instruments per a garantir una rendibilitat econòmica raonable a les inversions necessàries per a la transició energètica, com, per exemple, les empreses de serveis energètics o els contractes bilaterals de compra d'energia renovable.

D'altra banda, cal fomentar que les administracions desenvolupin i donin prioritat als nous models de finançament, com per exemple, els mecanismes col·laboratius com el *crowdfunding* i el *crowdlending*.

2. Les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, han de desenvolupar una fiscalitat energètica i ambiental (incloent criteris també de fiscalitat energètica positiva), progressiva i basada en criteris de justícia social, que permeti orientar les decisions empresarials i personals d'acord amb els objectius de la transició energètica. Així, han de continuar avançant cap a una nova fiscalitat energètica i ambiental que gravi el consum i la generació d'energia, en línia amb les propostes de la Unió Europea en aquest àmbit.

En les etapes inicials de la transició energètica, la fiscalitat energètica i ambiental ha de contribuir al finançament de les polítiques públiques d'impuls a la implantació de les energies renovables i d'eficiència energètica. Igualment, aquest nou marc de fiscalitat energètica ha de considerar la singularitat del món rural com a part del territori que té un paper important en la transició energètica, així com que sigui coherent amb els principis d'una transició energètica justa.

Per a que sigui un instrument econòmic apropiat per a avançar de forma eficaç en la transició energètica, aquesta fiscalitat s'ha de basar en els tres principis inspiradors següents:

- a) Ha de ser socialment justa i ha d'actuar fonamentalment com a incentiu perquè les empreses i ciutadans adoptin tecnologies i hàbits sostenibles.
- b) Ha d'internalitzar les externalitats, millorant els senyals de preus en gravar béns, serveis, consums o conductes no sostenibles incorporant un recàrrec o cost econòmic en el preu dels productes o serveis.
- c) Ha de fer efectiu el principi de "qui contamina, paga ". Aquest principi permet modificar les conductes dels consumidors i les decisions empresarials, i conduir-les cap a la utilització racional dels recursos materials i energètics.
- d) Ha de permetre a l'administració pública dotar-se d'un finançament addicional que es pugui destinar a finalitats vinculades a les fases inicials de la transició energètica com, per exemple, la implantació de noves infraestructures per a vehicles elèctrics, polítiques de foment de l'estalvi i l'eficiència energètica i de les energies renovables, etc.

Article 11. Corresponsabilitat del conjunt del territori en el desenvolupament de les energies renovables

1. Les administracions públiques catalanes, en l'àmbit de les seves competències, han de facilitar la implantació en el territori de les instal·lacions de generació d'energia elèctrica amb energies renovables autòctones, de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica, de l'autoconsum amb energies renovables, de les xarxes elèctriques necessàries i de les instal·lacions de producció, transport i distribució de combustibles i carburants renovables (biocombustibles, hidrogen i altres gasos renovables) a partir de primeres matèries autòctones.

Així, en relació a les instal·lacions d'energies renovables, d'emmagatzematge d'energia i de les xarxes elèctriques, s'ha de disposar d'una planificació territorial i urbanística que determini les millors ubicacions possibles des del punt de vista de l'aprofitament energètic i de l'impacte ambiental, atenent a les possibilitats i característiques pròpies de cada ubicació, i ha de fer viables els projectes dels agents interessats, potenciant la participació dels agents locals del territori en el desenvolupament d'aquestes planificacions territorials i urbanístiques.

Pel que fa a la utilització de primeres matèries autòctones per a producció de combustibles i carburants renovables, les planificacions de les polítiques forestals, agrícoles i ramaderes i les polítiques de gestió de residus urbans i industrials, han de facilitar-ne el seu aprofitament.

2. Les administracions públiques catalanes han d'integrar els projectes d'aprofitament energètic de les energies renovables en la realitat social i econòmica de tot el territori, aconseguint que els beneficis reverteixin en el desenvolupament del propi territori tant com sigui possible.

3. Cal dotar els municipis d'eines perquè participin en la transició energètica cap a un model energètic descentralitzat i lligat a tot el territori. En especial, cal fomentar la participació de la ciutadania i d'altres col·lectius locals en el desenvolupament d'instal·lacions d'aprofitament d'energies renovables i en la promoció de l'autoconsum.

Pel que fa al món rural, s'ha d'aprofitar el seu potencial per a generar energia a partir de fonts renovables, així com donar suport a la seva voluntat d'esdevenir un agent estratègic clau per a la sostenibilitat energètica del país i un element de dinamització de les economies locals, incloent-hi els mateixos consumidors.

En allò relatiu a les ciutats, el subministrament energètic amb fonts d'energia renovables constitueix un element clau per a la millora substancial de la qualitat de l'aire i la qualitat ambiental general. Assegurar l'abastament energètic amb energies renovables a les ciutats implica disposar d'infraestructures energètiques, incloent-hi capacitat de generació elèctrica renovable i emmagatzematge elèctric en els espais urbans comuns, que cal planificar i dur a terme adequadament, així com poder generar energia aprofitant els edificis urbans.

4. L'administració energètica catalana, en l'àmbit de les seves competències, ha d'impulsar el desenvolupament de les comunitats locals d'energia, de manera coherent amb el marc normatiu estatal i europeu, especialment en l'àmbit rural i urbà, donat que aquestes comunitats són un element clau de la transició energètica per la rellevància que poden tenir en la corresponsabilitat de tot el territori en el desenvolupament de les energies renovables i en la implicació de la ciutadania en la transició energètica. En aquest sentit, caldrà que l'administració local destini sòl i cobertes públiques per posar-les a disposició de projectes impulsats per la pròpia administració local i per la ciutadania en forma de comunitat energètica amb mecanismes de finançament participatiu.

Article 12. Descarbonització en els edificis i els serveis no associats a edificis

1. Les administracions públiques catalanes, dins el seu àmbit competencial, han de garantir el desenvolupament de polítiques urbanístiques i d'ordenació del territori coherents amb els principis de la

transició energètica, i en particular impulsar la implantació de mesures d'estalvi i eficiència energètica i de producció d'energia elèctrica renovable en l'edificació amb l'objectiu que a l'horitzó de l'any 2050 la totalitat dels edificis de Catalunya siguin de consum energètic gairebé nul, amb generació local d'energia d'origen renovable tèrmica o elèctrica, sempre que sigui possible, i garantint unes condicions adequades de salubritat i confort. Caldrà també diferenciar les accions a dur a terme en els edificis en funció de la seva ubicació, per tal d'adaptar-se a la realitat de cada territori.

2. La minimització del consum energètic ha de ser un dels objectius principals en el disseny dels edificis. El disseny d'un nou edifici ha de maximitzar les aportacions naturals i ha d'afavorir la construcció d'edificis amb capacitat d'aprofitar de manera eficient les energies renovables que capten, garantint unes adequades condicions d'habitabilitat.

És essencial també, aprofundir en la promoció i incorporació de matèries primeres renovables i d'origen natural (com fusta i suro) com a estratègies per contribuir a aquesta descarbonització del sector de l'edificació.

En la fase de disseny cal tenir present també la minimització del contingut energètic de la construcció dels edificis, amb una visió global d'anàlisi de cicle de vida. En aquest sentit, el departament competent en matèria d'energia ha de fomentar l'ús de tecnologies aplicades al món de l'edificació, com ara el disseny BIM, tant per als nous edificis com per rehabilitacions, i eines d'avaluació d'impacte ambiental com l'anàlisi de cicle de vida per contribuir a la consecució dels objectius de reducció d'energia embeguda als materials.

3. En el cas dels edificis existents, cal desenvolupar actuacions per a la millora de l'eficiència energètica mitjançant l'impuls decidit a la rehabilitació energètica d'edificis.

Els esforços en la rehabilitació d'edificis s'han de centrar en la millora del comportament tèrmic de la pell de les edificacions i la millora de l'eficiència de les instal·lacions. Així, a partir de la certificació energètica d'edificis, l'administració energètica catalana, en l'àmbit de les seves competències, establirà obligacions de rehabilitació per als edificis més ineficients energèticament per assegurar el compliment de l'objectiu fixat a l'apartat 1 d'aquest article.

4. Pel que fa a l'equipament consumidor d'energia dels edificis, cal utilitzar instruments com l'establiment i l'exigència de normes de disseny i funcionament eficient, la renovació dels equips de consum energètic i l'etiquetatge energètic dels productes. També caldrà contemplar la instal·lació de punts de recàrrega de vehicle elèctric i d'emmagatzematge d'energia elèctrica en edificis.

Igualment, i aprofitant la digitalització del sector de l'energia, s'ha d'avançar en el desenvolupament de sistemes de gestió integral automatitzada dels edificis.

La digitalització de la xarxa elèctrica també permetrà treure el màxim rendiment de les instal·lacions, gestionar la recàrrega elèctrica intel·ligent dels vehicles elèctrics establint sinèrgies amb la producció i consum en els edificis, compartir la producció entre els diferents usuaris o consumidors d'edificis veïns i facilitarà informació als consumidors sobre els seus comportaments, perfils i hàbits de consum energètic.

5. Les administracions públiques catalanes, dins el seu àmbit competencial, han d'abordar també la descarbonització a llarg termini vinculada als consums energètics dels processos específics del sector serveis diferents dels consums energètics dels edificis, tenint en compte que la seva problemàtica tècnica, econòmica i mediambiental en relació a la reducció de gasos d'efecte hivernacle, tant d'origen energètic com no energètic, és diferent a la dels serveis associats als edificis.

Article 13. Descarbonització a la indústria

1. Catalunya ha d'apostar per l'estalvi i l'eficiència energètica com a element de millora de la competitivitat industrial i eix vertebrador de la seva reindustrialització i ha d'abordar els grans reptes tecnològics que comporta la descarbonització energètica i dels processos del sector industrial que impliquen necessitats urgents de recerca i desenvolupament, implantació de plantes pilot, finançament d'inversions, formació de tècnics i treballadors, etc.

El departament competent en matèria d'energia, dins el seu àmbit competencial i amb la col·laboració del departament competent en matèria d'indústria, ha de dur a terme una actuació decidida sobre la demanda energètica a la indústria, aplicant polítiques per a introduir les tecnologies energètiques més eficients i les energies renovables en tots els subsectors industrials. Aquestes polítiques s'han de basar en el coneixement aprofundit de la realitat del sector industrial i la seva aplicació es treballarà conjuntament amb el propi sector.

En aquest sentit, el departament competent en matèria d'energia ha de potenciar l'aprofitament de les possibilitats que presenta la indústria 4.0 i fomentar l'ús de les tecnologies de digitalització de la indústria, que en alguns casos coincideixen amb les de la digitalització de l'energia, com són: el *big data*, la robòtica, la simulació, la integració horitzontal i vertical de sistemes, la internet de les coses, la ciberseguretat, el núvol, la impressió 3D, la realitat augmentada o el *blockchain*.

2. El departament competent en matèria d'energia ha de desenvolupar actuacions concretes adreçades a superar les problemàtiques específiques reals de la indústria catalana en tots els àmbits relacionats amb l'energia, incloent la incorporació de matèries primeres renovables, la reducció dels preus energètics, la millora de la garantia i qualitat dels subministraments, la contribució a la resolució de qüestions relacionades amb les xarxes energètiques (accés i connexió per a consum i producció d'energia elèctrica,...), la promoció de l'economia circular, la participació dels combustibles renovables en processos industrials i en la cogeneració, etc.

3. En base als principis anteriors, el departament competent en matèria d'energia, dins el seu àmbit competencial, desenvoluparà mesures per a impulsar la utilització de tecnologies energèticament eficients i netes en la indústria i, en concret fomentant, entre altres aspectes, l'electrificació amb energia elèctrica renovable, els canvis tecnològics en els processos industrials, la renovació de les tecnologies energètiques horitzontals, la implantació de l'autoconsum elèctric i la utilització d'energies renovables tèrmiques en els processos tèrmics, destacant la importància de l'ús de la biomassa i d'altres combustibles renovables (gasos renovables –incloent l'hidrogen d'origen renovable–, biocombustibles d'origen renovable...).

4. Un aspecte clau de la transició energètica en el sector industrial és l'impuls a l'economia circular, basada en els principis de reducció, reutilització i reciclatge aplicats a l'àmbit industrial, tant a nivell de parcs i polígons industrials com en establiments industrials individuals, amb l'objectiu de disminuir els nivells de consum de matèries primeres i energia i els nivells de generació de residus i d'emissions contaminants.

L'administració energètica catalana, en col·laboració amb el departament competent en matèria de recursos, impulsarà l'economia circular en els processos productius per tal d'assolir una forta eficiència de l'ús dels recursos materials i energètics —productivitat dels recursos— i integrar una producció cada vegada més neta en un sistema productiu cada vegada més ampli.

En aquest sentit, cal potenciar la col·laboració i implicació del sector industrial establint sinergies que condueixin a una economia circular i l'estalvi de recursos naturals, posant especial èmfasi en la gran capacitat de recuperació material en l'ús de determinats subproductes i residus industrials com a primera matèria i, en darrer terme, en la recuperació energètica. El reciclatge dels diferents tipus de productes comporta una reducció en la fabricació primària dels mateixos, a partir de les matèries primeres i un augment de la fabricació secundària a partir de materials reciclats. Aquest fet comporta significatius estalvis en els consums de matèries primeres i en els consums energètics.

Article 14. Descarbonització en el transport

1. En primer lloc, cal incidir en la reducció de la demanda de mobilitat de persones i mercaderies (reduir la mobilitat no necessària mitjançant accions de conscienciació o l'aplicació de normativa i fiscalitat desincentivadora, disminuir la demanda captiva de transport, induint canvis progressius en el model territorial i urbanístic, etc.).

En aquest sentit, els departaments competents en matèria d'energia, planificació territorial, urbanisme i habitatge, dins el seu àmbit competencial, han d'impulsar el desenvolupament de polítiques d'ordenació del territori i d'urbanisme, tenint en compte l'asimetria del territori, que permeti minimitzar la distància dels desplaçaments mitjançant un model territorial més compacte i complex coordinant alhora urbanisme i mobilitat.

Les administracions promouran sistemes que permetin reduir les necessitats de transport com, per exemple, el teletreball o la teleassistència social, les quals, mitjançant el desenvolupament i aplicació de les TIC, permeten reduir els desplaçaments de persones.

2. Les administracions públiques catalanes, dins el seu àmbit competencial, han de potenciar un model de mobilitat de persones que prioritzi el transvasament modal cap a modes més sostenibles i afavorir la mobilitat no motoritzada i el transport públic col·lectiu. També, per a impulsar un ús més racional del vehicle privat i un nou model de mobilitat, cal incentivar els sistemes per compartir vehicles (*carsharing* i *carpooling*). En el cas específic del transport de mercaderies, s'ha de donar prioritat al sector ferroviari com a alternativa competitiva i eficaç al transport per carretera.

3. El departament competent en matèria d'energia, en l'àmbit de les seves competències, accelerarà la implantació del vehicle terrestre de zero emissions de gasos amb efecte d'hivernacle a Catalunya, fonamentalment el vehicle elèctric, adaptat a la realitat de cada territori.

Com a mesura clau per a la transició energètica i l'electrificació del sector transport terrestre amb energia elèctrica 100% renovable, cal continuar desenvolupant una estratègia de recàrrega que permeti que els vehicles elèctrics facin un ús de la xarxa viària en les mateixes condicions que els vehicles amb motors tèrmics.

Així, el departament competent en matèria d'energia, en l'àmbit de les seves competències, promourà una xarxa de recàrrega elèctrica d'accés públic que doni un servei adequat a aquest tipus de vehicles, garantint aquesta recàrrega elèctrica també en les infraestructures de canvi modal de vehicle individual a col·lectiu.

També promourà la infraestructura elèctrica necessària a la nova edificació, incloent les noves places d'aparcament, i en els edificis ja existents per facilitar la recàrrega vinculada, així com facilitar la interacció entre la generació elèctrica renovable, el vehicle elèctric i l'emmagatzematge d'energia.

Igualment, les administracions públiques han de vetllar també per la connectivitat i la interoperabilitat de les instal·lacions de recàrrega elèctrica, assegurant la qualitat de la informació per a la ciutadania. També han d'establir accions per promoure i fomentar el subministrament energètic a vaixells amarrats als ports mitjançant energia elèctrica renovable.

D'altra banda, el departament competent en matèria d'energia, en l'àmbit de les seves competències, promourà, quan sigui necessari, una xarxa de subministrament de combustibles d'origen renovable (com l'hidrogen o els biocarburants) destinats al subministrament de vehicles terrestres pesants de transport de mercaderies, al transport aeri i al transport marítim, d'acord amb les necessitats i objectius que aquestes formes d'energia han de desenvolupar en el futur.

Atès que el comerç electrònic (*e-commerce*) i les noves activitats logístiques associades a aquest nou concepte de negocis i de compra i venda de productes comportarà un increment en la demanda de transport de mercaderies. Així, en el context de transició energètica del sector transport, caldrà incentivar que aquest nou tipus de mobilitat, d'elevada intensitat, es dugui a terme amb tecnologies lliures d'emissions contaminants, prioritàriament amb vehicles elèctrics, especialment en els entorns urbans, posant especial èmfasi en la sostenibilitat del transport de mercaderies de proximitat, promovent els punts de recollida i compactació de paqueteria.

Article 15. Descarbonització en el sector primari

1. L'administració energètica catalana, dins el seu àmbit competencial i en col·laboració amb el departament competent en matèria d'agricultura, ha de desenvolupar mesures per a impulsar la modernització del parc de tractors i resta de maquinària agrària, implantant sistemes que introdueixin millores d'estalvi i eficiència energètica i les tecnologies TIC així com promoure les empreses de serveis agraris propietàries de maquinària agrícola per a ús col·lectiu com a via de futur per a la seva descarbonització.

2. El departament competent en matèria d'agricultura, dins el seu àmbit competencial i en col·laboració amb el departament competent en matèria d'energia, ha de desenvolupar mesures per a implantar gradualment sistemes i processos que apostin per la millora de l'eficiència energètica i l'agricultura de precisió (sistemes de reg eficients, sembra directa, plans de cultiu adaptats a les condicions edafoclimàtiques de cada zona, etc.).

3. El departament competent en matèria de ramaderia, dins el seu àmbit competencial i en col·laboració amb el departament competent en matèria d'energia, ha de desenvolupar mesures per a impulsar la utilització de tecnologies energèticament eficients i netes en el sector ramader (en l'enllumenat, la climatització, etc.).

4. El departament competent en matèria de pesca, dins el seu àmbit competencial i en col·laboració amb el departament competent en matèria d'energia, ha de dur a terme accions d'estalvi i eficiència energètica específiques amb l'objectiu de millorar l'ús de l'energia en els vaixells de pesca i ha d'elaborar un pla d'electrificació dels seus molls per atendre el subministrament a vaixells i altres vehicles terrestres.

5. L'administració energètica catalana, dins el seu àmbit competencial i en col·laboració amb el departament competent en matèria d'agricultura i ramaderia, ja sia mitjançant les comunitats locals d'energies renovables o associacions del propi sector primari com ara les cooperatives agràries, fomentarà la producció d'energia elèctrica d'origen renovable pel subministrament dels consums elèctrics del sector i de biocombustibles de segona generació i de gasos renovables per a destinar-los a la maquinària agrícola, com una alternativa sostenible i coherent amb el model de producció energètica renovable de proximitat.

6. L'administració energètica catalana, en col·laboració amb el departament competent en matèria de recursos, promourà l'economia circular en el sector primari, com a sector proveïdor de recursos i matèries primeres essencials, promovent, entre d'altres, el desenvolupament de la bioeconomia circular.

Article 16. Promoció de l'economia circular i la bioeconomia

1. El departament competent en matèria d'energia, en col·laboració amb els organismes de la Generalitat competents en matèria de recursos i residus, ha de promoure els principis de l'economia circular, com ara les estratègies de simbiosi industrial material i valorització energètica de subproductes i residus, sota la

consideració de tot el cicle de vida del producte, procés o servei (per exemple, l'ecodisseny) i atenent a les prioritats fixades per la política catalana en matèria de recursos i residus.

La reducció de residus, la reutilització i el reciclatge són imprescindibles per millorar l'eficiència energètica i de materials de l'economia catalana. Així, promourà l'aplicació de l'economia circular principalment en els sectors industrial, serveis, de l'edificació, primari i de producció i emmagatzematge d'energies renovables, incloent la seva aplicació en projectes concrets.

Aquesta implantació de l'economia circular s'ha de fer també prestant especial atenció a les tecnologies basades fonamentalment en les energies renovables i en l'estalvi i l'eficiència energètica.

2. El departament competent en matèria d'energia, en col·laboració amb els organismes de la Generalitat competents en matèria d'agricultura, ramaderia, recursos i residus, ha de promoure la bioeconomia com un principi bàsic de la transició energètica, a través de la promoció de les cadenes de valor vinculades als sectors agraris, ramaders i forestals, la inversió en innovació i transferència de tecnologia. L'aplicació de la bioeconomia a l'àmbit energètic ha d'estar limitada a la necessitat de no alterar significativament els ecosistemes naturals i els serveis mediambientals que aquests proporcionen i s'ha de desenvolupar d'acord amb els principis jeràrquics que estableixi la legislació en matèria de recursos i residus.

3. Igualment, les administracions públiques catalanes han de dur a terme estratègies per a la implantació de l'economia circular associada a l'energia i, en concret:

a) Establir una estratègia d'extensió en les sinèrgies en la producció i consum de bens i serveis i la implantació de l'economia circular a Catalunya en els seus tres nivells (establiment individual, parc industrial, de serveis o agrari i nivell regional), i una estratègia de línies prioritàries de recerca necessàries en aquest àmbit.

b) Impulsar les actuacions de foment de l'economia circular en els àmbits de parcs industrials, de serveis o agraris i a nivell regional: biorefineries, implantació de sistemes de generació energètica distribuïda i d'aprofitament de calors residuals i d'energies renovables, etc...

c) Dissenyar iniciatives, incloent-hi el desenvolupament de la recuperació de subproductes i residus i l'impuls a produccions més netes, tendents a estendre els conceptes d'economia circular arreu del territori.

d) Desenvolupar un pla estratègic pel tractament i reutilització i reciclatge dels residus que generen les noves tecnologies associades a la transició energètica, com per exemple, les bateries elèctriques, les màquines eòliques o les plaques fotovoltaïques.

e) Desenvolupar la producció de gas renovable en instal·lacions de tractament de residus de titularitat pública i privada.

f) Desenvolupar el potencial de la bioenergia com a forma d'energia renovable, especialment en l'àmbit de la gestió mediambiental de residus i del cicle integral de l'aigua i els seus diferents usos –industrial, agrícola, ramader, forestal i de consum humà. Les administracions públiques competents fomentaran l'adopció de les mesures de gestió i implementació tecnològica tendents a la disminució de les necessitats energètiques, l'ús eficient de l'energia i la recuperació i generació d'energies provinents dels residus i de l'aigua residual, tot aplicant els principis d'economia circular.

Article 17. La transició energètica com a oportunitat de desenvolupament empresarial i creació de feina qualificada i de qualitat

1. La política energètica desenvolupada per l'administració catalana vetllarà perquè la transició energètica promogui el creixement d'un nou sector empresarial energètic a Catalunya mitjançant la consolidació d'una indústria pròpia de tecnologia en energies renovables, la reconversió d'indústries com la de l'automoció tot aprofitant les oportunitats que suscita la mobilitat sostenible, principalment els vehicles elèctrics, les possibilitats que obren la descarbonització dels sectors consumidors d'energia, les noves tecnologies d'emmagatzematge d'energia elèctrica o l'aposta per empreses i serveis lligats als àmbits d'estalvi i eficiència energètica i d'energies renovables i la digitalització de l'energia.

En el sector dels edificis, la construcció d'edificis de consum d'energia gairebé nul i la rehabilitació energètica dels edificis existents comportarà la necessitat de ma d'obra qualificada i nova activitat en el desenvolupament tecnològic en els materials del sector de la construcció d'edificis, de l'anàlisi de cicle de vida i de l'energia embeguda en aquests materials; en el disseny, fabricació, gestió i manteniment de nous equipaments de consum d'energia.

Aquest nou sector empresarial energètic a Catalunya s'ha de basar en la creació de noves empreses amb alt potencial de creixement i de millora en el posicionament internacional de Catalunya en l'àmbit del coneixement i l'R+D+i en les tecnologies energètiques clau en els propers anys i que permetin augmentar les exportacions de tecnologies i/o serveis energètics avançats.

Pel que fa a l'estructura i al gruix empresarial, la transició energètica a Catalunya requereix d'un teixit empresarial potent al llarg de tota la cadena de valor del sector energètic. Cal disposar d'empreses en generació d'energia però també en la indústria de béns d'equipament energètic i en els serveis destinats a la generació d'energia elèctrica distribuïda i l'estalvi i l'eficiència energètica. Aquestes empreses han de ser de totes les mides: grans empreses, però també un gruix empresarial d'empreses joves, dinàmiques, que aprofitin les oportunitats que sorgeixen en l'actualitat i que sorgiran en el futur.

2. La Generalitat de Catalunya ha de contribuir activament a consolidar el sector de l'energia com a oportunitat de desenvolupament econòmic i de reconversió i creació de feina qualificada i de qualitat, en especial pel que fa referència al desenvolupament de noves línies de negoci associades a la transició energètica en l'àmbit de l'estalvi i l'eficiència energètica, les energies renovables, l'emmagatzematge d'energia elèctrica i l'economia circular.

La Generalitat de Catalunya ha de liderar i/o participar conjuntament amb el sector privat en el desenvolupament de projectes estratègics que facilitin la col·laboració entre les empreses per aconseguir un sector energètic que generi ocupació, més competitiu, innovador i que no produeixi externalitats negatives, incloent els instruments de suport a les *start-up*.

Article 18. Orientació de la recerca, el desenvolupament i la innovació en l'àmbit energètic cap a la transició energètica

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de fomentar les activitats d'investigació científica, innovació i desenvolupament de millores tecnològiques i cerca de solucions més eficients, que poden contribuir a l'assoliment dels objectius de la transició energètica fixats a l'article 3 d'aquesta Llei, fonamentalment en el camp de les energies renovables en generació d'energia elèctrica, les energies renovables tèrmiques (gasos renovables, biocarburants de segona generació,...), l'estalvi i l'eficiència energètica, la gestió de la demanda energètica, les xarxes elèctriques intel·ligents, l'emmagatzematge d'energia i l'electrificació de la demanda tèrmica, potenciant el desenvolupament de les tecnologies i solucions més eficients i les tecnologies que utilitzin fonts d'energia renovable, així com en altres camps que també contribueixin en la lluita contra el canvi climàtic.

En aquest sentit, es prioritzarà, entre d'altres, la recerca aplicada en aquests àmbits:

- a) tecnologies de descarbonització a llarg termini dels diferents sectors industrials.
- b) electrificació del transport terrestre, incloent-hi les bateries d'alta eficiència i les tecnologies de recàrrega per aquests vehicles, i tecnologies de gestió de la demanda en aquest sector (càrrega intel·ligent, V2G,...).
- c) tecnologies de descarbonització associades als gasos renovables, incloent l'hidrogen d'origen renovable, "PowerToGas", etc.
- d) edificis de baix consum energètic, edificis de consum d'energia quasi nul i/o generadors nets d'energia, interacció dels edificis amb les xarxes energètiques, així com en sistemes d'emmagatzematge d'energia en edificis, barris i ciutats.
- e) xarxes elèctriques intel·ligents.
- f) la millora dels sistemes intel·ligents de control de processos per a minimitzar els consums energètics.
- g) sistemes d'emmagatzematge d'energia, amb especial èmfasi en les noves tecnologies d'emmagatzematge energètic, com ara les bateries elèctriques, l'hidrogen, les sals foses, etc.
- h) la integració, interacció i gestió de sistemes de generació i de consum d'energia i optimització d'aquesta interrelació.
- i) les tecnologies de generació elèctrica mitjançant energies renovables en fase de recerca, desenvolupament o ja madures, amb especial èmfasi amb les que poden jugar un paper rellevant a Catalunya com l'energia eòlica marina flotant.
- j) els sistemes d'energies renovables tèrmiques (solar tèrmica, geotèrmica, biomassa, biocombustibles de segona generació, etc.).
- k) tecnologies d'electrificació de la demanda energètica, com per exemple les bombes de calor, els *e-boilers* i els nous forns elèctrics d'alta temperatura.
- l) tecnologies emergents en l'àmbit de l'economia circular i la bioeconomia.

2. L'Institut de Recerca en Energia de Catalunya (IREC), ja sigui individualment o integrat en un centre tecnològic o de recerca més ampli, es constitueix com a un dels centres tecnològics i de recerca de referència

per al desenvolupament de la transició energètica a Catalunya associat a l'Agència Catalana d'Energia, dotant-lo dels recursos econòmics necessaris per a aquesta finalitat.

L'IREC s'ha de dotar d'un Centre d'Anàlisi i Prospectiva de Tecnologies Energètiques que desenvoluparà actuacions de prospectiva tecnològica energètica en relació a les tecnologies clau per a la transició energètica de Catalunya, fonamentalment les associades a l'estalvi i l'eficiència energètica, l'emmagatzematge d'energia i les energies renovables.

Igualment, es dotarà d'una plataforma d'integració de tecnologies innovadores de generació renovable i d'emmagatzematge d'energia que puguin contribuir a desenvolupar aquesta transició energètica.

3. Les administracions públiques catalanes han d'impulsar l'actuació de l'IREC, així com els altres centres de recerca catalans relacionats amb l'energia, amb l'objectiu principal de promoure la seva participació en les línies d'investigació definides per la UE en l'àmbit de la transició energètica i canalitzar-les a les empreses. De manera especial, es promourà la recerca simbiòtica i/o complementària amb els centres de recerca europeus en l'àmbit energètic i el *partenariat* públic-privat en l'àmbit de la recerca, desenvolupament i innovació tecnològica energètica.

Article 19. Democratització de l'energia: formació, informació i participació.

1. El Govern, en el marc de les seves competències en l'àmbit energètic, ha de garantir, de forma igualitària i no discriminatòria, la participació de la ciutadania, de les entitats, de les associacions i de les empreses en la presa de decisions en relació al model energètic, col·locant a la ciutadania i les empreses en el centre de la reflexió, del canvi i de la presa de decisions que impulsin la transició energètica de Catalunya.

2. El departament competent en matèria d'energia ha de desenvolupar una tasca permanent d'informació, sensibilització i conscienciació social i empresarial vers els reptes energètics als quals Catalunya ha de fer front, fent particip al conjunt de la societat en la consecució dels objectius de la transició energètica i en el desenvolupament de les estratègies energètiques associades.

Per poder exercir aquest paper central, la ciutadania i les empreses han de disposar d'una informació àmplia, transparent i de qualitat sobre la realitat climàtica, els mercats energètics, les tecnologies, els seus costos econòmics, els comportaments i usos respectuosos amb el medi ambient, etc.

També, el departament competent en matèria d'energia ha de desenvolupar iniciatives específiques per a la implicació de la societat i les institucions en la impossibilitat que únicament els canvis tecnològics no proveiran la solució als reptes energètics, sinó que també caldrà formació i conscienciació sobre l'ús i cost de l'energia per plantejar-se un canvi d'hàbits importants i canvis transcendentals en el model de consum actual.

Igualment, també ha de proporcionar informació completa i rigorosa en matèria d'energia i les seves externalitats als mitjans de comunicació, periodistes i generadors d'opinió, amb la finalitat que siguin conscients de la problemàtica energètica i facin seves les estratègies per desplegar el model de la transició energètica.

3. Atès el caràcter transversal de la formació pel desenvolupament de les estratègies de la transició energètica, el departament competent en matèria d'energia, conjuntament amb el departament responsable en ensenyament, ha de desenvolupar programes de formació en energia adreçats a tothom, des del ciutadà fins als professionals que treballin en el sector energètic, en tots els nivells educatius (l'escola, la formació professional, els nivells universitaris, reciclatge professional, etc...) que permetin formar a la població i les professionals de l'energia en les capacitats i habilitats necessàries per a dur a terme la transició energètica de Catalunya i orientar i facilitar les vocacions professionals dels joves cap a aquells àmbits i tecnologies lligats a la transició energètica. Així, també es potenciarà la col·laboració i participació dels col·legis i associacions professionals, dins dels seus àmbits específics, per participar en els programes de formació i així assolir els objectius estratègics de la transició energètica.

Article 20. Defensa dels drets dels consumidors d'energia

1. Per a fer efectiu l'apoderament de ciutadans i empreses en l'àmbit energètic en els termes descrits a l'article 6, l'Administració pública catalana, en l'àmbit de les seves competències, ha de garantir la defensa dels consumidors actius d'energia, que poden produir, emmagatzemar, compartir, consumir i vendre energia, ja sigui directament o mitjançant agregadors, així com la defensa dels drets dels ciutadans i de les empreses en relació a la contractació i la facturació amb les companyies subministradores d'energia.

2. Igualment, les administracions públiques catalanes, en l'àmbit de les seves competències, han de garantir la defensa dels drets dels ciutadans i de les empreses en relació a la qualitat dels productes i serveis oferts per les companyies subministradores d'energia. Aquesta qualitat dels productes i serveis ha de tenir en compte

tant els aspectes lligats al subministrament energètic (continuitat i producte) com els associats a l'atenció al client.

També, les administracions públiques catalanes, en l'àmbit de les seves competències, han de garantir la defensa dels drets dels ciutadans i de les empreses en relació als seus drets d'accés i connexió a les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica, la qualitat del producte dels subministraments de fonts d'energia renovable consumibles (biocombustibles, biomassa forestal i agrícola, biogàs, gasos renovables –incloent l'hidrogen d'origen renovable–, etc.) i de la qualitat, seguretat i fiabilitat dels equips de generació i d'emmagatzematge d'energia renovable d'utilització per part del consumidor actiu.

3. El departament competent en matèria d'energia, en l'àmbit de les seves competències, ha d'establir els instruments necessaris per assegurar que els consumidors d'energia disposen de la informació suficient sobre els costos del model de subministrament energètic, la seva composició, el coneixement de l'origen dels productes energètics i la llibertat de la seva elecció, així com el coneixement de l'impacte ambiental de la producció de la seva energia.

Article 21. Estalvi, eficiència energètica i aprofitament de les energies renovables en els habitatges de les persones amb menys recursos econòmics.

1. La transició energètica de Catalunya ha de garantir l'abastament energètic a tota la població catalana amb suficiència, eficiència i qualitat i assegurar un model energètic democràtic, sostenible, saludable i socialment inclusiu. Cal posar un èmfasi especial als segments més desafavorits econòmicament de la societat catalana, ja que la sostenibilitat del model energètic també implica la inclusió i la justícia social en la cobertura de les demandes energètiques bàsiques de les persones amb menys recursos econòmics.

2. D'acord amb la disposició final setena de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, el Govern i, si escau, els ens locals, en l'àmbit de les competències respectives, han de garantir l'accés universal de tota la població a un consum mínim vital d'energia elèctrica i combustibles no carburants.

3. El Govern ha de desenvolupar mesures de caire estructural, en col·laboració amb les administracions locals, organitzacions sindicals i el tercer sector, com les associades per a la implantació de solucions d'estalvi i eficiència energètica i d'aprofitament de les energies renovables en els habitatges amb famílies de menys recursos econòmics.

Article 22. Transició justa i inclusiva

1. L'Administració ha de facilitar que en els sectors que es veuran especialment afectats per la transició energètica, com poden ser els associats als combustibles fòssils, l'energia nuclear, els sectors industrials intensius en energia o els afectats per profundes reconversions (cas de l'automòbil, per exemple), es dugui a terme una transformació cap a nous processos de producció i es pugui recol·locar aquests treballadors en llocs de feina qualificats relacionats amb les energies renovables, l'estalvi i l'eficiència energètica o en les tecnologies lligades a la transició energètica en general.

2. Les administracions públiques catalanes han d'abordar les conseqüències socials de la transició energètica des de l'inici, gestionant adequadament el procés de profunda transformació econòmica que suposarà aquesta transició energètica, garantint una transició justa i socialment acceptable per a tots amb un esperit d'inclusivitat i solidaritat.

També, la transició energètica ha de constituir una oportunitat contra la despoblació en els entorns rurals, ja que concretament, l'aprofitament dels recursos energètics renovables mitjançant iniciatives com les comunitats locals d'energies renovables fomenta l'ocupació en tot el territori, especialment en l'entorn rural, que permetrà fixar la seva població i diversificar la seva economia.

3. Igualment, les administracions públiques catalanes han de garantir la participació dels interlocutors socials en l'elaboració de les estratègies de la transició energètica i establir mesures socials de suport per a una transició justa, centrant-se en sostenir aquesta transició amb sistemes de protecció social adequats i una educació, una formació i un aprenentatge permanent inclusius, tenint en compte que la transició energètica no ha d'afectar negativament a les persones amb rendes baixes.

Les administracions públiques catalanes han de garantir que la transició energètica no deixi ningú endarrere, aplicant criteris d'inclusió de les persones afectades en les seves polítiques energètiques, climàtiques, industrials, fiscals així com duent a terme les inversions necessàries en renovació i millora de les capacitats de la població.

Article 23. Simplificació de procediments administratius

1. Les administracions públiques catalanes, en l'àmbit de les seves respectives competències, han d'eliminar les barreres tècniques, administratives i de mercat per al desenvolupament de la transició energètica a Catalunya, amb especial atenció a les barreres que dificulten la implantació de les energies renovables i de l'estalvi i l'eficiència energètica en els diferents sectors.

Per això, el Govern revisarà la legislació catalana vigent amb la finalitat de detectar aquelles normes que dificultin o no permetin l'òptim desenvolupament de la transició energètica a Catalunya, garantint que aquesta legislació sigui coherent amb els objectius estratègics d'aquesta Llei.

2. Els tràmits i exigències previstos en els procediments a seguir han de ser adequats a les diferents tecnologies, mides i usos, i tindran en consideració terminis abreujats de resposta, amb taxes i gravàmens reduïts i uniformes.

Així el Govern desenvoluparà mesures concretes de simplificació administrativa per a facilitar el desenvolupament de la transició energètica en tots els àmbits i sectors.

Article 24. Paper exemplificador de les administracions públiques

1. Totes les administracions públiques catalanes, en l'exercici de les seves respectives competències, han de servir d'exemple de bones pràctiques de gestió de l'energia i han d'incorporar i fer evidents els principis d'estalvi i eficiència energètica i d'utilització de fonts d'energia renovables entre els principis generals de la seva actuació i en els seus procediments de contractació. Igualment, han d'adoptar accions exemplars tendents a la supressió de les barreres tècniques i de mercat per al desenvolupament de les energies renovables i la promoció de l'estalvi i eficiència energètica.

Entre d'altres actuacions, les administracions públiques han d'introduir criteris innovadors d'eficiència energètica i d'ús de les energies renovables en els procediments de licitació pública, dur a terme mesures de manteniment preventiu i predictiu com a eina d'assegurament de l'eficiència energètica i l'òptima operació, realitzar inversions per a renovar equips i modernitzar o rehabilitar edificis públics amb els criteris més exigents de sostenibilitat energètica, així com desenvolupar accions de formació del personal al servei de les administracions públiques. Aquesta estratègia s'ha d'estendre a totes les actuacions promogudes per les administracions públiques en el sector residencial, de manera que els edificis públics i els d'ús residencial promoguts amb recursos públics constitueixin exemples de les millors pràctiques en l'edificació energèticament sostenible més enllà dels marcs legals vigents en cada moment.

2. El departament competent en matèria d'energia, amb la col·laboració d'altres organismes públics i amb les administracions territorials, ha de possibilitar i facilitar un intercanvi de bones pràctiques entre els organismes del sector públic, especialment, sobre pràctiques de contractació pública eficients energèticament, i ha de posar a disposició de totes les administracions les experiències que tinguin coneixement sobre bones pràctiques a nivell internacional.

Article 25. Cooperació amb l'Administració local

1. La corresponsabilitat de l'Administració local és fonamental per a desenvolupar plenament els principis de la transició energètica, especialment les comunitats locals d'energia, esmentades en l'apartat 4 de l'article 11 i la conscienciació i apoderament de ciutadans i empreses esmentats als articles 6 i 19 d'aquesta Llei. Així, les administracions locals han d'exercir un paper d'actors principals en la transició energètica cap a un model energètic descentralitzat i lligat al territori.

2. La Generalitat de Catalunya, mitjançant l'Agència Catalana d'Energia, ha d'establir marcs de cooperació, coordinació i corresponsabilitat amb les administracions locals per assolir la missió i els objectius de la transició energètica fixats en els articles 2 i 3 d'aquesta Llei i per a implementar en l'àmbit local les estratègies enumerades en el capítol 2 del títol I d'aquesta Llei.

Entre d'altres actuacions, és especialment rellevant la funció que han d'exercir les administracions locals en la corresponsabilitat de tot el territori en el desenvolupament de les energies renovables, en el desenvolupament de les comunitats locals d'energia, en la simplificació dels tràmits administratius, en construir un marc fiscal harmonitzat i de suport a les accions per a la transició energètica, en el paper exemplificador de les administracions públiques, la lluita contra la pobresa energètica i en la governança a escala local de les polítiques generals de la transició energètica. En aquest sentit, caldrà preveure el finançament d'aquestes noves accions associades a la transició energètica que afecten al món local.

CAPÍTOL 3 Instruments de planificació de la transició energètica

Article 26. Instruments generals

El Govern de Catalunya ha d'elaborar, en el marc dels exercicis de prospectiva i planificació europea i estatal, en col·laboració amb els agents econòmics, el sector energètic, els agents socials, els ens locals i la ciutadania, i amb caràcter periòdic, els instruments generals de planificació de la transició energètica: la prospectiva energètica de Catalunya, centrada en el llarg termini, i la planificació (Plans de l'energia de Catalunya) i la programació (Plans d'acció sectorials) energètiques, adreçades al mig i curt termini, respectivament.

Article 27. Prospectiva energètica de Catalunya

1. La prospectiva energètica de Catalunya és el document que fixa les visions de futur del sistema energètic de Catalunya a llarg termini, amb l'objectiu de facilitar la presa de decisions del Parlament de Catalunya, el Govern i la societat catalana en matèria de política energètica a mig i llarg termini.

2. La prospectiva energètica de Catalunya ha de valorar adequadament, a partir dels objectius energètics i ambientals fixats, les possibles evolucions futures del sistema energètic de Catalunya a llarg termini, atenent als seus avantatges i inconvenients, tant des del punt de vista tècnic, com econòmic, social i mediambiental.

La prospectiva energètica de Catalunya ha d'incloure com a mínim, la descripció de l'escenari objectiu escollit, una previsió de l'oferta i de la demanda energètica a mig i llarg termini, així com les accions estratègiques que cal implantar per assolir aquest escenari objectiu, avaluant el seu impacte econòmic, social i mediambiental.

Per definir i analitzar aquest escenari objectiu s'empraran models multidisciplinars que considerin els aspectes tecnològics, econòmics, socials i mediambientals, incloent les seves evolucions temporals, i que tinguin en compte els mecanismes de producció, consum i emmagatzematge d'energia del sistema energètic català a mig i llarg termini.

La prospectiva energètica de Catalunya també ha de tenir en compte els exercicis prospectius que dugui a terme la Unió Europea i l'Estat espanyol, així com els principals exercicis prospectius que es realitzin a nivell mundial.

3. L'Agència Catalana d'Energia és l'organisme responsable d'elaborar la prospectiva energètica de Catalunya, en col·laboració amb els agents del sector energètic català i el conjunt de la societat catalana, i seguint les directrius i els objectius de política energètica que defineixi el Govern.

4. La prospectiva energètica de Catalunya serà sotmesa a discussió general, tant a nivell de tots els departaments de la Generalitat de Catalunya i d'altres Administracions Públiques catalanes com mitjançant una participació pública a nivell de tota la societat civil catalana (patronals, sindicats, col·legis professionals, empreses, associacions de consumidors, grups ecologistes, empreses energètiques, clústers empresarials, públic en general, etc.).

5. La prospectiva energètica serà aprovada pel Govern de la Generalitat de Catalunya i posteriorment, es trametrà al Parlament de Catalunya per a la seva aprovació definitiva.

6. La prospectiva energètica de Catalunya tindrà un horitzó temporal de 20 a 40 anys vista i serà elaborada periòdicament, com a mínim, cada deu anys.

Article 28. Plans de l'energia de Catalunya

1. La planificació energètica catalana es fixa en els Plans de l'energia, que detallen i concreten en un horitzó a mig termini les estratègies globals establertes en l'escenari objectiu de la prospectiva energètica.

Atesa l'estreta interrelació entre les polítiques energètiques i les polítiques climàtiques, en l'elaboració de la planificació energètica es tindran en compte els objectius establerts en matèria de política de canvi climàtic. Així, els Plans de l'energia s'elaboraran de forma integrada amb els Plans de mitigació del canvi climàtic.

La planificació energètica catalana ha d'incloure, com a mínim, objectius específics en relació al percentatge d'aportació de les energies renovables al sistema energètic català, al nivell d'estalvi i eficiència energètica a assolir i al percentatge de reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle relacionades amb el cicle energètic.

Igualment, ha d'incloure la previsió de l'oferta i la demanda energètica a mig i llarg termini i les planificacions o estratègies d'actuació a mig termini en els àmbits de l'estalvi i l'eficiència energètica, les energies renovables,

la recerca, desenvolupament i innovació en el camp de l'energia i les infraestructures energètiques bàsiques, així com la seva preceptiva avaluació ambiental estratègica.

2. La planificació energètica catalana tindrà naturalesa d'estratègia territorial. En consonància amb aquesta planificació energètica es desenvoluparà el corresponent Pla territorial sectorial d'implantació de les energies renovables en tot el territori, que inclourà les necessitats d'infraestructures energètiques (energia eòlica, energia solar fotovoltaica, biomassa, línies elèctriques associades, etc.) en espais oberts, així com les tecnologies d'emmagatzematge energètic i de gestió que el sistema elèctric requereixi.

3. L'Agència Catalana d'Energia és l'organisme responsable d'elaborar la planificació energètica de Catalunya, en col·laboració amb els agents del sector energètic català, els ens locals i el conjunt de la societat catalana, i seguint les directrius i els objectius de política energètica que defineixi la Unió Europea.

4. Les línies estratègiques de la planificació energètica catalana s'han de coordinar i vertebrar estretament amb la resta de polítiques de la Generalitat de Catalunya relacionades amb l'energia (urbanística, territorial, mediambiental, agrària, industrial, de mobilitat, d'ocupació, de recerca, d'habitatge, forestal, hidràulica, de pesca, etc.).

5. Els Plans de l'energia de Catalunya seran aprovats pel Govern.

6. Els Plans de l'energia tindran un horitzó temporal aproximat de 10 anys vista i seran elaborats periòdicament, com a mínim, cada cinc anys.

Article 29. Plans d'acció sectorials

1. Els Plans d'acció sectorials són els instruments amb que compta el Govern per a concretar en el curt termini el camí definit en els Plans de l'energia per a la consecució dels objectius establerts en la prospectiva energètica, mitjançant la fixació des del punt de vista tècnic i econòmic de les accions a desenvolupar.

2. A títol orientatiu i no exhaustiu, es desenvoluparan Plans d'acció sectorials en els àmbits següents:

- a) Descarbonització (estalvi i eficiència energètica i energies renovables) en tots els sectors consumidors.
- b) Estalvi i eficiència energètica als edificis i equipaments de la Generalitat de Catalunya.
- c) Desenvolupament d'una nova mobilitat més sostenible, que tingui en compte tots els modes de transport.
- d) Impuls de l'autoproducció d'energia elèctrica d'origen fotovoltaic i eòlic.
- e) Foment de la producció i de l'ús tèrmic de la biomassa i dels gasos d'origen renovable, incloent l'hidrogen.
- f) Nova gestió de xarxes elèctriques per la transició energètica (digitalització, xarxes intel·ligents i emmagatzematge).
- g) Edificis de consum energètic gairebé nul i rehabilitació energètica d'edificis.
- h) Nous models de negoci associats a la transició energètica.
- j) Apoderament de la ciutadania i les empreses i l'impuls de les comunitats energètiques.
- i) Lluita contra la pobresa energètica.
- j) Transició justa i inclusiva.
- k) Gestió intel·ligent de la demanda energètica.
- l) Recerca i innovació energètica per a la transició energètica.

3. Correspon a l'Agència Catalana d'Energia la elaboració i coordinació dels Plans d'acció sectorials, que comptaran amb la col·laboració dels departaments de la Generalitat de Catalunya competents en els diferents àmbits sectorials objecte de cada Pla d'acció, així com amb la administració local. Així, l'Agència Catalana d'Energia elaborarà els documents de base dels Plans d'acció sectorials, coordinarà les comissions de treball, promourà els processos de concertació i participació pública necessaris, realitzarà els documents definitius i els elevarà al Govern, si escau, en estreta col·laboració amb els departaments de la Generalitat de Catalunya competents en els àmbits sectorials corresponents.

4. Els Plans d'acció sectorials tindran un horitzó temporal de 4 a 5 anys vista, variable en funció de cadascun dels àmbits, i seran revisables, entre altres aspectes, en funció de les evolucions tecnològiques, econòmiques, socials, ambientals o d'altres àmbits que puguin afectar el desenvolupament dels Plans d'acció.

CAPÍTOL 4

Governança de la transició energètica

Article 30. Creació de l'Agència Catalana d'Energia

1. D'acord amb allò establert a l'article 19 de la Llei 16/2017 del canvi climàtic, es crea l'Agència Catalana d'Energia, com a organisme públic amb l'objectiu de liderar l'actuació del Govern en relació a la transició energètica i fer que el conjunt d'actuacions del Govern sigui coherent amb els objectius i les estratègies de la transició energètica fixades en aquesta Llei.
2. L'Agència Catalana d'Energia es constitueix com a reformulació del paper de l'actual Institut Català d'Energia.
3. L'Agència Catalana d'Energia està integrada en el departament competent en matèria d'energia i col·labora amb el conjunt de departaments de la Generalitat de Catalunya i amb la resta d'administracions públiques de Catalunya, així com amb els ciutadans, entitats i les empreses del país, en el disseny i la implantació de la transició energètica de Catalunya.

Article 31. Avaluació i seguiment dels instruments de planificació de la transició energètica

1. Per a l'adequada avaluació i seguiment obert i efectiu del compliment dels objectius de la present Llei, l'Agència Catalana d'Energia elaborarà cada quatre anys una avaluació global dels instruments generals de la planificació energètica de Catalunya (prospectiva energètica i planificació energètica) inclosos en aquesta Llei i que es trametrà al Parlament de Catalunya per a la seva anàlisi i discussió.

Aquesta avaluació global ha d'incorporar la informació sobre el grau de compliment dels objectius establerts en la prospectiva energètica i en el Pla de l'energia en vigor, grau de desenvolupament dels corresponents Plans d'acció sectorials associats i proposta de mesures correctores, si escau.

2. Es durà a terme la revisió dels instruments generals de la planificació energètica de Catalunya (prospectiva energètica i planificació energètica) en el cas de que s'incompleixin de forma important les seves previsions. Igualment es durà a terme aquesta revisió si es produeix algun esdeveniment que afecti de forma molt significativa el futur sistema energètic català o quan les principals variables d'entorn hagin sofert un canvi important.

Aquesta revisió serà aprovada pel Govern i, si escau, pel Parlament.

3. Igualment, s'elaboraran anualment informes públics de seguiment dels diferents Plans d'acció sectorials en vigor en cada moment i els Balanços anuals d'energia, incloent indicadors de seguiment anual del sistema energètic, que s'elevaran abans de la seva publicació al Consell Assessor per a la Transició Energètica per a la seva discussió, així com també al Consell d'Administració de l'Agència Catalana d'Energia per a la seva anàlisi i discussió i, si escau, aprovació.

Article 32. Consell Assessor per a la Transició Energètica

1. El Consell Assessor per a la Transició Energètica és un òrgan de caràcter consultiu, en el qual participen els principals experts catalans en matèria d'energia o d'altres àmbits amb forta transcendència en la transició energètica, amb l'objectiu d'assessorar al Govern de la Generalitat de Catalunya en el procés de transició energètica de Catalunya cap als objectius establerts a l'article 3 d'aquesta Llei.

2. El Consell Assessor per a la Transició Energètica també exercirà les funcions de Consell Assessor de l'Agència Catalana d'Energia, assessorant-lo en la consecució de la seva missió i dels seus objectius bàsics segons allò que disposa l'apartat 8 de l'annex I d'aquesta llei.

Article 33. Taula per a la Transició Energètica de Catalunya

1. La Taula per a la Transició Energètica de Catalunya serà l'òrgan participatiu de la societat civil de Catalunya amb la finalitat d'implicar a la ciutadania i les empreses en la transició energètica i fer-la partícip de les decisions que es prenguin en aquesta transició energètica.

2. La Taula per a la Transició Energètica de Catalunya estarà integrada per empreses, entitats i associacions de l'àmbit econòmic, empresarial, sindical i social, vinculades amb l'energia, així com per representants de les administracions públiques catalanes, garantint així la seva transversalitat.

3. Els membres de la Taula per a la Transició Energètica de Catalunya els designarà el/la conseller/a responsable del departament competent en matèria d'energia.

4. La Presidència de la Taula per a la Transició Energètica de Catalunya correspon al conseller/a competent en matèria d'energia.
5. La Vicepresidència de la Taula per a la Transició Energètica de Catalunya, que l'exercirà la persona titular de la Direcció General amb les competències d'energia.
6. La Secretaria Tècnica, que correspon a la persona que ocupa la direcció de l'Agència Catalana d'Energia, té les funcions de facilitar la tasca tècnica de la Taula per a la Transició Energètica de Catalunya i donar suport a la seva actuació.
7. El funcionament i les funcions de la Taula per a la Transició Energètica de Catalunya es desenvoluparan reglamentàriament.

ESBORRANY